jat, ja sind, ning teie koggoduſt, kus kohhas teie ollete ja ellate, ja temma hea Waim saatko meid keik tassase tee peäle.

2. India mees.

Kaugel lounapoolsel Indiamaal, kus ristiusk olli jubba úhte Wabrikokohta sanud, wõttis Wabrikoherra omma negriorja sure liñna orjaturrul liggi, ja útles: „Sinna mõistad hästi wäljawallitseda: otsi mulle kaksteistkümmend tublit tõteggiat musta werre meeste arust wälja, minna maksan head hinda nende eest."

Orri ostis arro wälja, korraga nággi úhhe wanna lõpnud musta werrega negri weel keppi naal tullewa, ja hakkas herrat palluma: „Olge nenda head, ostke se ka weel oddawa hinnaga, egga temma perremees paljo ei küssi selle est."

Herra wastas: „Mis asja pärrast ma ostan? Ta on jo lõpnud kui warri, egga temma ei sa mulle mingisugguſt wabriko tööd ennam tehtud!"

Ei orri jätnud pallumast järrele, senni kui herra útles: „No olgo siis sinno meleheaks, et sa mind ikka hästi olled teninud." Maksis hinna wälja, läksid omma innimeste kaubaga koio pole.

Nåddal pärrast sedda hakkas se häddalinne neger pöddema, et ta ei sanud wimaks isse ennast ennam wodi peäl üllesaetud: se hea sullane piddi tedda töstma ja harrima, et kül kegi ei käskinud tedda sedda tehha, ta teggi omma helde süddame pärrast.

Kord tulli herra senna, kus sullane istus haige mehhe wodi ees, ja küssis temma käest: „Mis se on, et sa nenda murretsed selle wanna purro pärrast, on ta wahhest sinno issa?"

Sullane útles: „Tulge, herra, teise tuppa!"

Tullid senna, sullane panni ukse kinni, et haige ei piddand nende jutto kuulma.

Herra küssis: „No tunnista ülles, kes ta on, kas ta wahhest sinno suggulane?"

„Ei olle."

„On ta siis wahhest wannast sinno sõbber olnud."

„Ei olnud."

Eesti-ma rahwa Kalender 1855, lk. 23